

Adults en acció

Nº 45

Associació Zitzània

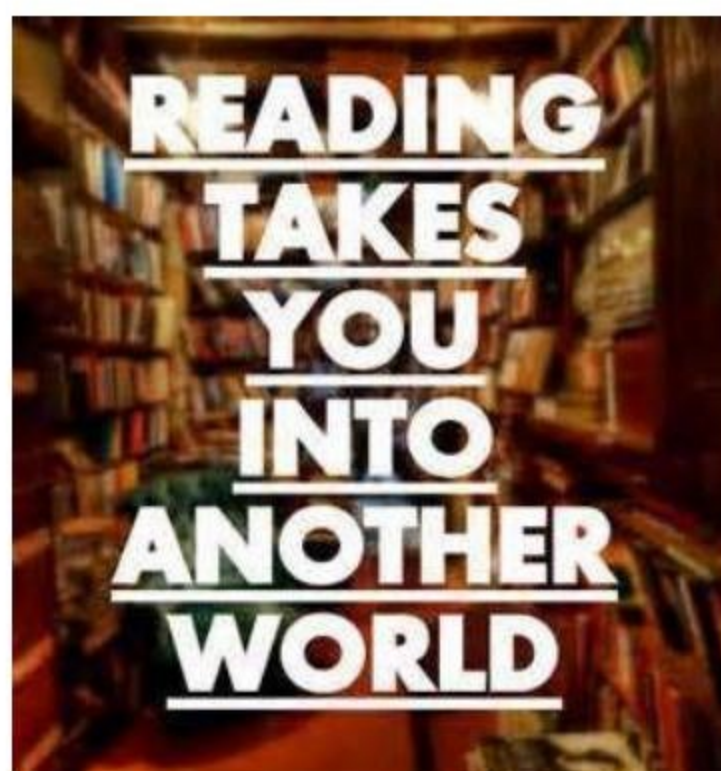

**OPINA
PARTICIPA
DIGUES LA TEVA**

índex

Editorial	4
El cafè	5
L'anècdota de la teva vida	11
Activitats de l'escola	14
Temps de tradicions	22
Racó literari i artístic.....	29
Sota la palmera	39

Editorial

Ja hem arribat al desembre, un mes ple de festivitats nadalenques, de reunions familiars i el final i inici d'un nou any. El primer trimestre del curs està a punt d'acabar i aquest número de la nostra revista publica un recull d'activitats, textos i imatges que plasmen les opinions, les impressions i les preocupacions de l'alumnat i el professorat durant aquest primer trimestre del curs 2016-2017.

Per aquest motiu aprofitem per a animar-vos a participar activament en les diferents seccions de la revista. Volem que tots els vostres textos hi tinguin cabuda. Ens interessen les vostres vivències! El vostre punt de vista, d'estudiant adult, pot aportar a la revista informació que per als lectors pot ser curiosa, nova i entretinguda. Dedicar una estona a llegir els textos dels vostres companys us ajudarà a millorar la vostra competència escrita en català, castellà i anglès. La revista és trilingüe!

El professorat de l'Escola us volem felicitar per la feina feta i esperem que gaudiu amb la lectura de la revista. Maite Pujol i Elena Triñaque, dues professores noves al centre, som les encarregades de donar visibilitat, forma i color a les vostres paraules.

Tots us desitgem unes bones festes i un feliç 2017.

El cafè

Jo sóc del Real Madrid i m'agrada que el meu equip sempre guanyi. Quan era petit m'agradava el Barça perquè hi havia un jugador molt bo que es deia Ronaldinho i perquè a la meva família sempre li agradava i li continuava agradant el Barça. Al 2009 vaig començar a interessar-me pel Real Madrid i des d'aquell moment els meus sentiments són de color blanc, he tingut les samarretes des del 2013; normalment m'agrada la samarreta blanca, però he tingut un parell que eren les segones equipacions.

He anat molt cops a Madrid a visitar la ciutat perquè hi tinc amics allí, però no he tingut l'oportunitat de visitar el Bernabéu per dins però sí per fora. Algun dia compliré el meu somni de visitar l'estadi per dins i veure algun partit important.

Bryam Xavier Romoleroux Buele

GES I Matí

Jo sóc del Barça, sento com els colors em recorren les venes. Cada vegada que juga el meu equip ja sigui amb el Madrid o amb qualsevol altre equip és una sensació agradable perquè ho gaudeixes amb moltes més persones, des dels 9 anys he seguit al Barça sóc molt aficionat al Barça perdi o guanyi sempre amb el meu equip. Alguns dels jugadors del meu equip que més m'agraden són Messi i Neymar.

Perquè juguen molt bé al futbol tenen una tècnica increïble com Andrés Iniesta que també és un altre jugador molt bo com tots els altres jugadors del Barça.

Juan Henriquez

GES I Matí

Tengo gran pasión por el baloncesto, de hecho estoy en un equipo.

Soy fan del "Cleveland Cavaliers" y mi jugador favorito se llama LeBron James.

Cuando mi equipo gana me sube la adrenalina y me transporto a mi jugador, ¡es como si fuera yo quien está jugando! ¡qué bien me siento! En cambio cuando está perdiendo se me encoge el corazón y me entran ganas de llorar.

Me apasiona la buena jugada, la estadística, cuando hablan de mi equipo, cuando está por encima de los demás, la historia del baloncesto y sus jugadores... Yo vivo el baloncesto, ¡es como si hubiera nacido dentro de la cancha!

Keyter A. Rodríguez

GES I Matí

Es tracta de la pitjor crisi més gran migratòria i humanitària a Europa ,
després de la Segona Guerra Mundial.

La crisi va sorgir com a conseqüència del creixent nombre de refugiats que arribaven a Europa a través de la mar Mediterrània i els Balcans procedents de països d'Àfrica , Orient Mitjà i Àsia. Els refugiats van deixar els seus països i els seus bens per una raó, per salvar-se la vida després de ser víctimes de conflictes armats , persecucions o violacions massives dels drets humans.

Aquesta crisi ha generat a Europa un gran problema de gestió perquè 28 Estats membres de la unió Europea no han sabut solucionar , a més la falta de la voluntat ha debilitat el projecte Europeu i ha tornat a aixecar el recel.

Per a mi Europa no ha estat capaç de donar una sortida a la crisi de refugiats!

Said Aoulad Omar

Català Llindar Tarda

Imatge del diari ARA 29/11/16

Sobre la crisis de los refugiados siento vergüenza ajena.

Hay gente está todo el día pensado en la religión y otra gente pasando hambre, mientras otros están pensando en el fútbol, en qué ropa me voy a poner o qué me voy a comprar.

Antonio del Río Ruiz

Instrumental III. Tarda

Europa y la crisis de los refugiados

Desde hace unos años, podemos observar que en muchas partes del mundo se encuentran en guerra, como por ejemplo Palestina, siendo bombardeada por Israel y cometiendo genocidios totalmente injustificables hacia el pueblo Palestino, meramente por temas económico-políticos que vienen a partir de los famosos pactos sionistas firmados después de la segunda guerra mundial, para llevar a los judíos a lo que hoy en día es Israel. Actualmente es un país totalmente militarizado importante para el control de Oriente. Como éste, nos podemos topar con muchos más casos como Siria pero en el contexto en que nos encontramos, esto sucede incontables veces.

Toda la gente que no participó de esta guerra, como es lógico intento marchar de su país y venir a Europa, un lugar occidental, donde hay lugar para todo el mundo, un lugar donde tienen un premio nobel de la paz “por sus buenas acciones” ¿pero cuál es la realidad? Que Europa no los acepta, son deportados, perseguidos, tratados como escoria por aquellos que les tendrían que acoger y ayudar, vemos como cada vez se crean y suben al poder organizaciones de ultra-derecha que se organizan para ir a dar palizas a los refugiados, para lanzar mensajes racistas, con el argumento de “nos quitan el trabajo”, “entran terroristas del Isis”, cuando realmente es la propia Unión Europea quien hace todos esos planes de recortes, esa Unión Europea que privatiza, que ya casi nos quita la sanidad pública, educación pública y un largo etc. Todo por pagar una deuda ilegítima que han creado los banqueros y tiene que pagar el pueblo. Por otra parte y para finalizar, toda la gente que se refugia en nuestro país son refugiados políticos a causa de una guerra, que buscan un futuro aquí, o ¿acaso olvidamos el 1936 la guerra civil Española? ¿también hubo refugiados? La respuesta es obvia: Sí.

Genís Muñoz Alcaina

PACFGS, Tarda

Imatge del diari ARA 22/11/16

La sociedad es quien tiene realmente la discapacidad

Todos somos diferentes y no por ello tenemos que discriminarnos entre nosotros sino ayudarnos. Como seres humanos queremos que nuestros derechos sean respetados y para ello debemos respetarnos entre nosotros.

Un claro ejemplo es que el principal problema de esta sociedad está en la (maldita educación), llevamos muchísimos años con la misma educación y está más que comprobado que es nefasta. Nos educan para que seamos bestias competitivas y pasan por alto temas tan importantes como los valores.

Por un lado, si la sociedad dejase de encasillar a las personas por su capacidad o posibilidad académicas, todo iría mucho mejor y no habría tanto fracaso escolar. Por otro lado, si nos hubiesen inculcado esos valores tan importantes no discriminaríamos a las personas por el simple hecho de ser diferentes, cosa que no tiene nada de malo, unos tenemos unas capacidades y otros otras. Lo que debemos hacer es desarrollar al máximo esas capacidades para poder conseguir una vida lo mas autónoma posible.

A estas personas a las cuales se les llama "diferentes" llevan años menospreciándolas e insultándolas, las llaman discapacitadas, minusválidas, retrasadas... y peores cosas que no quiero ni mencionar a parte de todas las cosas despectivas que les han a llegado a decir, les ponen barreras día a día para que no puedan ejercer una vida de plena normalidad. Por ejemplo la gente que va en silla de ruedas no puede acceder a muchos locales debido a que carecen de ascensores, de rampas, de servicios adaptados etc. Son las denominadas barreras arquitectónicas.

Por suerte en enero del 2005 se propuso un cambio a esa terminología, dejar de llamar personas con discapacidad a llamarlas personas con diversidad funcional PDF o mujeres y hombres con funcionalidad diversa.

Este cambio parece minúsculo pero no olvidemos que sólo hace 11 años de ellos, nada comparado con lo que llevamos aquí, y que mejor forma de cambiar la manera de pensar en la sociedad, que cambiando la terminología, por algo tenemos que empezar.

Tengo fe en que algún día la sociedad estará concienciada de ello y no mirará a nadie por encima del hombro y nos ayudaremos entre todos para vivir en un mundo de paz, tranquilidad, respeto...

Ojalá en las escuelas hubiese una asignatura como integración y respeto social, como bien sabemos los niños son como esponjas y todo lo que observan, escuchan lo absorben y lo imitan.

Lo mínimo que podemos darles es una buena educación para que el día de mañana sean ellos los que decidan por si mismos, dejemos de ser marionetas!

Oriol Gisbert

GES II Matí

Siento una profunda tristeza en referencia a lo que preocupa los gobiernos: dinero y poder a costa de vidas humanas.

Las guerras solo les interesan a los poderosos. Si hay beneficios, participan, y si no hay, que se maten entre ellos. ¿Por qué no intervienen los demás países europeos?

Antonio Domínguez Benítez

Instrumental III. Tarda

El parque de Cataluña

Me gusta el parque de Cataluña es muy grande: hay agua y patos, peces, palomas y barcas. También hay árboles, flores, hierba y un circuito para hacer gimnasia. Además hay un parque de los niños para jugar.

Laila El Achhab

Instrumental II tarda. Concòrdia

Me gusta la escuela

Me gusta la escuela para ir a estudiar: aprender a leer libros e historias y cartas y otras cosas más.

Karima El Hammouti

Instrumental II tarda. Concòrdia

L' anècdota de la meva vida

Del pueblo a Cataluña

El 14 de julio de 1950 salí de mi pueblo y me vine Barcelona y ya nos esperaba la policía. Nos reunieron y subieron a una furgoneta. A los tres días nos llevaron al tren y nos subieron en él. Entonces pensé: "Otra vez para el pueblo!"

Y dijeron los compañeros con los que vine a Barcelona: "Anda, volvamos". Yo no tenía nada. No me esperaba nadie. Comenzamos a andar y fuimos en un camión a Lleida. Como no teníamos qué comer y había muchas manzanas y peras estábamos cogiendo unas pocas y nos vio un señor y se acercó a nosotros...

[¿Qué posibles finales os imagináis para esta anécdota?]

Ana María Jaime

Instrumental II Tarda

La bicicleta

Quan vaig començar a aprendre a anar amb bicicleta pels carrers del meu poble, Nalec (Lleida), hi havia un noi de davant de casa assegut en una taula plegable i dibuixava tranquil·lament.

Vaig anar cap allà i no podia dominar la bicicleta. La roda de davant se'm va posar sota la taula i va quedar plegada i el noi va començar a cridar ja que no estava bé. A partir de llavors no vaig agafar més la bicicleta...

Pilar Figuerola Sió

Instrumental III Tarda

La fiesta de mi barrio

Cuando hay fiesta en mi barrio, no puedo dormir porque suele pasar mucha gente. Hay ruidos por todas las calles. También montan el escenario en frente de mi casa. Y no puedo dormir, así que me aguanto los tres días así. Preferiría que no celebraran más fiestas.

Águeda R. Vargas Núñez

Instrumental III. Tarda

Me llamo Abu. Tengo 18 años. Vivo aquí con mi familia desde hace un año y medio. Yo soy gambiano.

Estoy estudiando en una escuela de adultos de Sabadell, Concordia, pero no hablo bien el castellano ni el catalán, y el inglés muy poco porque en mi país lo estudié poco.

Yo quiero aprender catalán y castellano porque en mi país no se aprenden, sólo un poco de inglés. Creo que el castellano es un idioma muy difícil para hablar.

Abubacarr Seedy Kanyi

Instrumental III. Tarda

Las flores

Las flores son muy bonitas y alegran a quién las mira. La vida está llena de cosas bonitas para todos. En el campo todo belleza. Los niños juegan como yo cuando era pequeña. Me divertía mucho cogiendo amapolas, campanitas color de rosa, margaritas, romero y muchas flores para hacer un ramo para mi madre. Mi abuela que era un modelo de mujer me hizo de papel el ramo de mi comunión.

Francisca Galeote

Instrumental II tarda. Concòrdia

La tardor

Al mes de setembre vaig començar de nou “el col·legi”, a l’Escola d’Adults. Ara que tinc temps em fa molta il·lusió estudiar. Tinc desitjos d’aprendre. Volia fer classes de català, anglès i informàtica. He tingut sort, m’han agafat per fer català.

És molt interessant, som gent gran. A classe som uns quinze més o menys, un senyor, que es diu Jordi i la resta dones. La mestra es diu Ana i explica molt bé. Venim a classe tres dies a la setmana, dilluns, dimecres i divendres, des de dos quarts i deu de sis fins a les set.

A classe els minuts passen molt ràpidament. Hem treballat molts temes: els números, els dies de la setmana, les estacions... i també parlem i escrivim.

A mi m’agradaria escriure sobre la tardor, que és una estació que m’encanta. Comença després de la forta calor de l’estiu i la trobo molt tendra i plena de colors. Un arbre té tants colors! Fulles grogues, marrons, verdes i vermelles, que van caient d’una en una. Diu una dita que no cau una fulla sense demanar permís a les altres.

M’encanta la suau temperatura de la tardor, no cal tanta roba com a l’hivern i tampoc fa aquella calor asfixiant de l’estiu.

També són esplèndides i molt dolces les fruites de tardor: els caquis, els moniatos, les castanyes, les figues, les mandarines, les pomes, el raïm i els codonys. M’encanta fer codonyat, que és molt bo i molt sa. També m’agraden les carabasses, les carxofes i tants i tants aliments dolços i bons, que ens proporciona la natura en aquesta època de l’any.

És fantàstic contemplar els boscos i veure com canvia el paisatge, caminar entre els arbres trepitjant les fulles escoltant el soroll que fan i sentir l’emoció de trobar bolets, que són una delícia, m’agraden tant que mai en tindria prou.

Fe Moya Santos Olmo

Català II. Tarda. Concòrdia.

Activitats de l'escola

Es el temps de collir castanyes
la castanyera, la castanyera
Ven castanyes de la muntanya
a la plaça de la ciutat

La camisa li ve petita,
la faldilla li fa campana,
les sabates li fan cloc cloc
I en ballar sempre gira així.

La tardor que jo conec

La tardor que jo conec
té gust a raïm i cep,
d'olivera i pluja fina,
de bolets amb julivert.
La tardor que jo conec.

La tardor que jo conec
les petjades fan crec-crec,
botes d'aigua i un paraigua
i el vent que s'enduu barrets.
La tardor que jo conec.

La tardor que jo conec
porta figues i fruits secs,
mandarines i magranes
i el primer dia de fred.
La tardor que jo conec.

Cançó de Damaris Gelabert

La vida és similar a un trencaclosques, cada peça té un perquè, una raó i un lloc. Així doncs no insisteixis a col·locar les peces on no hi caben.

Deixa que els teus somnis siguin més grans que les teves pors.

Setmana de la ciència

En motiu dels 700 anys de la mort de Ramon Llull i dins de la Setmana de la Ciència 2016, l'Escola ha organitzat tres lliçons a les quals esteu tots convidats.

Algunes qüestions de matemàtiques en l'obra de Ramon LLull

a càrrec de Carles Lladó i Casablanca

La visita del nostre antic company i professor Carles LLadó sempre és un orgull. Enguany, i per celebrar la Setmana de la Ciència d'aquest curs, ens ha parlat sobre Ramon Llull ja que coincideix amb l'aniversari de la seva mort la qual fa 700 anys i donant a conèixer molt més el coneixement que la majoria de nosaltres teníem d'ell. Hem après que era un gran viatger que volia estendre la idea que totes les religions i maneres de concebre el món es poden trobar. El seu sepulcre a Mallorca amaga en la seva decoració, la passió que sentia no només per la literatura i l'oratòria sinó també per l'aritmètica, la geometria i la música. Ens ha parlat de la figura plena, un quadrat, un triangle i un cercle amb la mateixa àrea. Tres imatges que volien representar el cel, l'ésser humà i la terra. Tot ben curiós i interessant. Des de les pàgines de la nostra revista li agraïm la seva visita, ja que ens ajuda a créixer una mica més.

Les meves primeres sensacions com a estudiant de pràctiques al Centre de Formació d'Adults La Concòrdia han estat molt positives. Des del primer moment he rebut un gran suport tant per part de l'equip docent com dels alumnes d'aquest centre, i he pogut fer un petit tastet de les diferents ofertes formatives que l'escola d'adults ofereix, experimentant així la gran diversitat d'alumnes que hi ha, i les diferents necessitats que el context presenta.

Cal dir, que m'agrada molt veure l'esperit d'equip que hi ha al centre i la motivació i les ganes amb les quals es treballa i es fan les coses. Per aquest motiu, agraeixo la benvinguda i espero gaudir d'aquesta estada el màxim possible durant el llarg del curs.

Bones festes!

Sonia Lozano

Alumna de Pràcticum II – Pedagogia

Educació, mecanisme per canviar el món

Hola a tots i a totes! Som la Sandra i l'Anna, estudiants d'Educació Social i Pedagogia de tercer any de la Universitat Autònoma de Barcelona. Des del mes d'octubre, estem realitzant les nostres primeres pràctiques en el Centre de Formació d'Adults La Concòrdia i al Centre Cívic de Can Puiggener.

Durant les pràctiques, hem pogut observar i conèixer diferents àmbits d'actuació, un d'ells, l'alfabetització de persones nouvingudes al nostra país. Destaquem la importància de dur a terme aquesta tasca amb cura, per tal d'evitar l'exclusió social d'aquests, per facilitar la seva socialització a l'hora de desenvolupar les activitats quotidianes i afavorir la inserció laboral de tots ells.

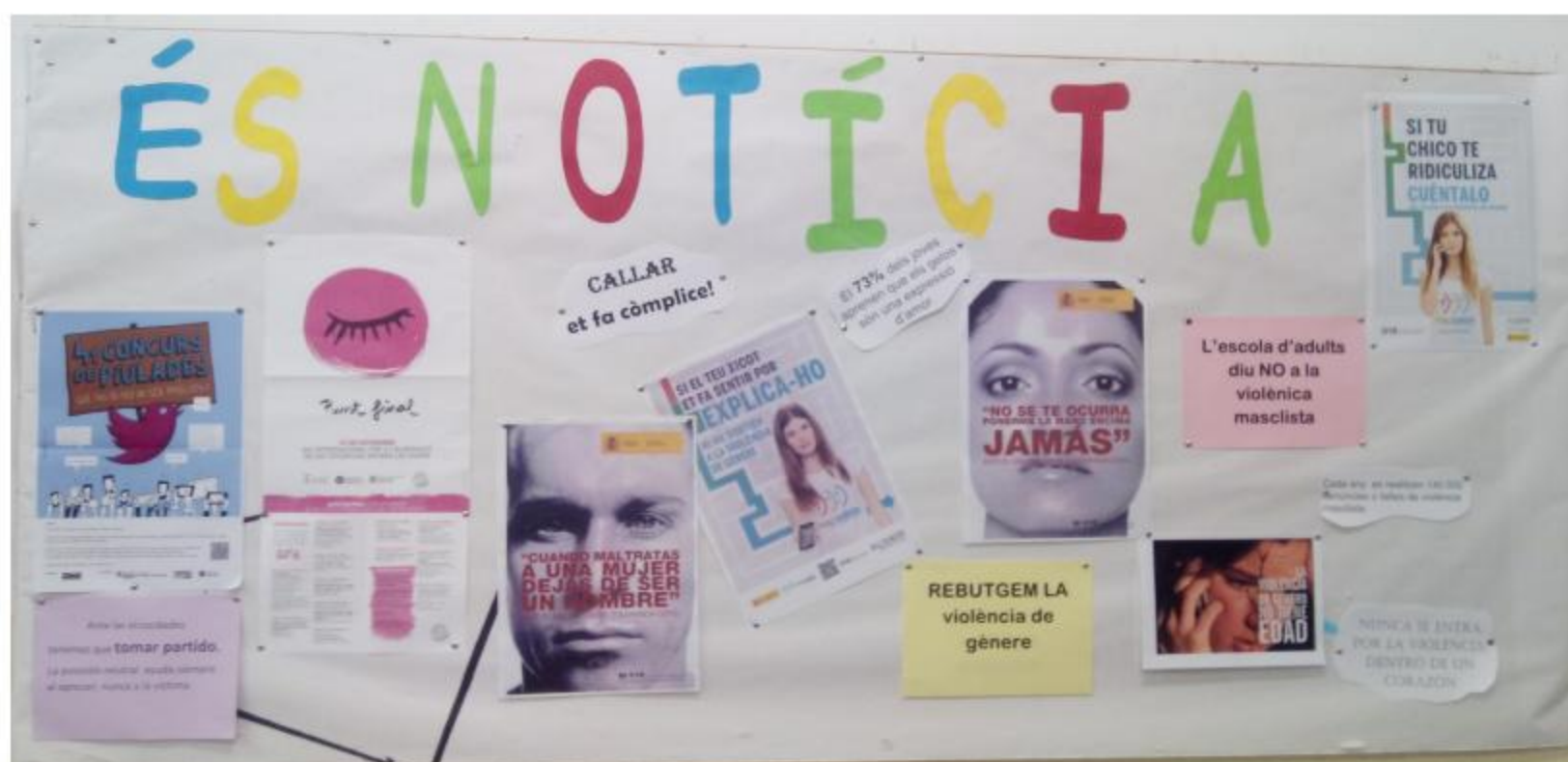
Com a futures professionals de l'educació, ens agradaria que la societat empatitza

més amb el col·lectiu de nouvinguts i d'adults que volen estudiar. Tots podem aprendre de tots.

Sandra Jordà i Anna Borràs

Alumnes de Pràcticum I—UAB

Paraules de violència (de gènere)

El 25 de novembre va ser el dia internacional contra la violència de gènere. L'escola va treballar la temàtica fent tallers per aprendre a identificar tant els missatges masclistes com els primers senyals que poden indicar que una persona és un maltractador. El fet que aquest dia sigui sent un dia assenyalat en el calendari posa de manifest que la societat no està fent els deures en la prevenció contra la violència. Aquesta expressió es pot manifestar de forma voluntària i involuntària. Què volem dir amb això? Doncs que si aquesta revista recull paraules, la primera mostra de violència és la verbal. Heu vist com us comuniquen amb els vostres companys? En algun moment heu pensat que el vostre llenguatge verbal expressa violència? M'enfado quan no m'escolten, crido els meus companys, els pego una clatellada, els insulto... Això és violència. Heu sentit a prop vostre alguna paraula malsonant cap a altres persones? Us ha agradat? Què heu fet? Tant si heu passat de llarg o no, ho heu sentit. L'escola és un escenari més de la vida en el qual les persones s'interrelacionen i el fet de fer-ho d'una manera correcta i educada depèn dels membres que en formem part. Cal ser acurat en les formes i la nostra manera d'expressar-nos. Pot ser molts de vosaltres pensareu i que té a veure com parlo en relació amb la violència, ja sigui de gènere o no? Doncs, molt. El gènere és una construcció social i el vostre gènere tant és masculí com femení, forma part de les relacions amb les persones afectives, amistoses o relacionals. La nostra idiosincràsia es tradueix en com m'expresso tant si sóc home com dona. Malauradament, el gènere femení és el que més pateix la violència verbal i física.

És per això que tant si ets home com dona no permetis que res, que afecti la integritat física i moral d'aquelles persones que et rodegen i que estimes, els passi factura i sumi més violència.

Elena Triñaque

Professora

Xerrada sobre el VIH i la SIDA

L'Escola va fer visible el dia de la SIDA amb la xerrada de la Júlia de l'associació Actua Vallès per explicar-nos els conceptes bàsics del VIH.

Aquesta entitat organitza projectes de prevenció, tallers d'educació sexual per a joves i altres col·lectius, difusió d'informació, afavorir el diagnòstic precoç del VIH, suport a les persones que tenen VIH, etc.

El VIH és el virus de la immunodeficiència humana que afecta a les cèl·lules immunitàries encarregades de protegir-nos de les malalties. Una persona amb VIH pot no tenir símptomes durant molt de temps. La SIDA, la Síndrome d'immunodeficiència adquirida, apareix quan la infecció pel VIH està en el seu estat més avançat, i ha causat un greu deteriorament del sistema immunitari.

Una persona és seropositiva si està infectada del VIH, la qual cosa, no vol dir que desenvolupi la SIDA. Amb el tractament antiretroviral es pot controlar la replicació del VIH. L'antiretroviral fa més lenta l'evolució i evita la multiplicació del virus, disminuint la denominada càrrega viral, però encara que la càrrega viral sigui baixa o indetectable el virus no desapareixerà mai i sempre es tindrà.

A Catalunya hi ha unes 33000 persones amb VIH i anualment s'infecten entre 700 i 800 persones. Un 25% no saben que tenen VIH, la qual cosa, vol dir que no estan diagnosticades i poden transmetre el virus.

El VIH es transmet per: Via sanguínia, via sexual a causa de la transmissió de fluids (semen, fluid vaginal i secrecions) i via vertical (de la mare al nadó). La saliva, llàgrimes o suor no són fluids infectants. Les pràctiques d'alt risc són el sexe anal, sexe vaginal i oral.

Les mesures de prevenció per evitar contagis són els preservatius masculins o femenins, no estar sota els efectes de l'alcohol i drogues, estar controlats medicament i tenir una bona informació d'educació sexual.

La transmissió del virus no es produeix per compartir el lloc de treball, compartir una habitació, utilitzar els vàters públics, abraçar-se, fer-se petons, compartir la classe en una mateixa escola, banyar-se en una piscina pública, una picada de mosquit o compartir joguines.

Després d'escolar aquesta xerrada la Júlia va passar a l'aula de l'escola un vídeo, molt sensibilitzador, subtítulat que es diu *Cartell VIH positiu*, que es pot veure a YouTube amb aquest enllaç. Us el recomano!

<https://www.youtube.com/watch?v=icxJjI3Pcm0>

Marga Romero
GES II Vespre

Temps de tradicions

La tradición del pañuelo

En el pueblo gitano tenemos una tradición, que las mujeres lleguemos vírgenes al matrimonio. Esto es válido para las mujeres pero para los hombres no. Si la mujer es virgen hacemos la boda. Las novias se visten de blanco. Esta tradición de los gitanos es muy bonita y es una honra.

Palmira

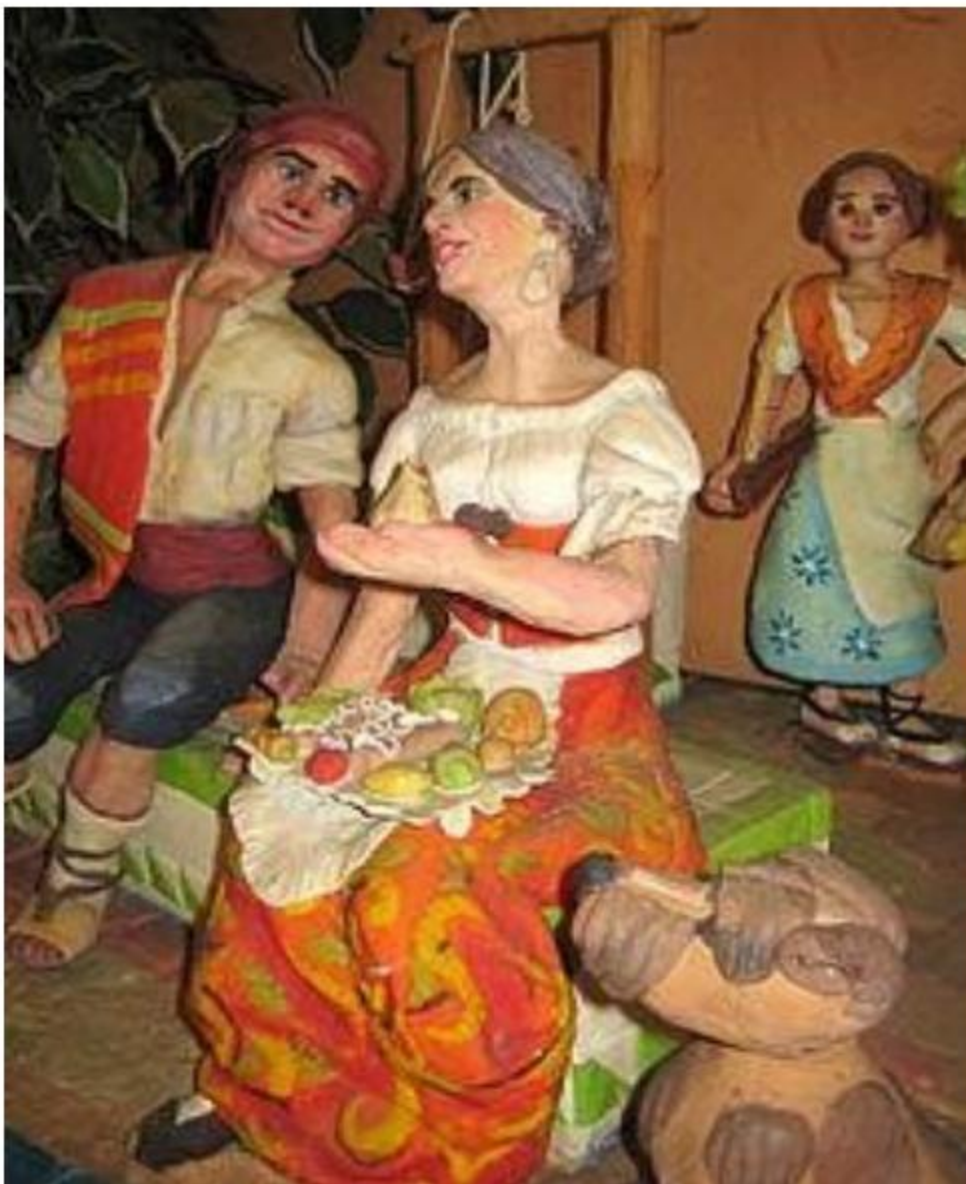
Instrumental II tarda. Concòrdia

Tradicions dels països Catalans:

San Dionís i la “Mocadorà”

És una celebració típica del País Valencià que es fa el dia 9 d'octubre que és la diada de tots el valencians. Aquest dia es commemora l'entrada del rei en *Jaume I* i de la reina na Violant d'Hongria a la ciutat de València, els valencians homenatjaren els reis amb una ofrena d'aliments típics de l'horta valenciana col·locats en plats d'argent .

Segles més tard comença a fer-se a terres valencianes un dolç que coneguem com massapà amb els qual els pastissers fan figuretes diverses, i per recordar l'arribada dels reis i celebrar el dia dels enamorats que és el dia de San Dionís 9 d'octubre començaren al segle XV a posar les figuretes de les diverses fruites i hortalisses en plats de ceràmica feta a Manises per tal d'exposar-los de la manera més atractiva possible. Els nois que tenien una estimada, compraven un mocador de seda pel coll i uns dolços de massapà, els quals embolcallaven amb el mocador que li regalaven a la seva estimada per celebrar el dia dels enamorats. D'aquesta manera la tradició de la mocadorà ha arribat fins els nostres dies. D'una banda, els

nois egalen a la seva xicota un mocador ben maco i una safata amb massapans, i la noia llueix orgullosa al coll el regal que li ha fet el seu estimat. D'altra banda a aquesta tradició tan maca dels massapans amb forma de fruites, es van afegir les formes dels tronadors i les piuletes que són uns tipus de masclets. Tots sabeu com som d'aficionats a la pólvora els valencians i seguint aquesta tendència a totes les festes i commemoracions posem traques i fem mascletades. L'arribada d'en *Jaume I* i na Violant d'Hongria no anava a ser menys i per aquesta raó a més a més de les figuretes que representen hortalisses afegiren les dels tronadors i les piuletes recordant l'ús que en fem de la pólvora. D'aques-

Ninots de massapà, part d'un aparador d'una pastisseria. És tradicional la creació de decoracions a base de massapà per al dia de Sant Dionís

ta manera a la tradicional moca-dorà trobem també una dolça "mascletà" per celebrar la festa del 9 d'Octubre dia de San Dionís patró dels enamorats valencians.

Coneixes alguna tradició semblant a la teva terra? Fes-nos-la arribar. Ens interessa conèixer i conservar les nostres tradicions.

Mar Francés

Professora

La castanyada

La propera festa del meu barri és la castanyada. És una festa popular de Catalunya en què els amics i les famílies reuneixen per passar-ho bé i fer un bon sopar, que per postres tindrà castanyes, moniatos i també panellets.

La gent està molt il·lusionada, el barri està ple d'alegria, perquè tothom gran i petit compra i mengi castanyes. A les escoles, els nens celebren la festa al pati de l'escola i mengen tots junts, alumnes i professors, castanyes torrades. Els estudiants de l'institut venen castanyes calentes i generalment embolicades en paper de diari en els carrers del barri, i això fa molta gràcia a tot al món.

Personalment, com a estrangera m'agrada molt aquesta festa per diversos motius, en primer lloc perquè aquí a Catalunya hi ha molta castanya moltes castanyes i és un bon negoci, i en segon lloc perquè és una bona excusa per menjar i passar una bona estona.

Hanane

GES I Matí

El día del Aïd

Nos levantamos a las 6:00 de la mañana. Nos duchamos y ponemos la ropa nueva de rezar. Luego vamos a la mezquita a rezar. Después de rezar felicitamos el día del "AïD".

Hay gente que si está enfadada con sus amigos o con su familia y no habla con ellos, el día del "AïD" nos perdonamos y todo es alegría.

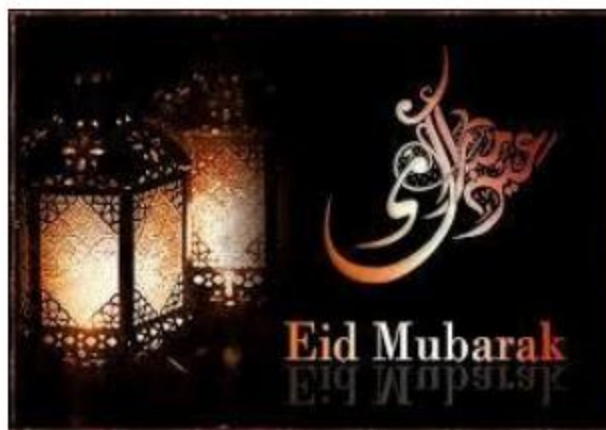
Después vamos a casa a desayunar, a comer pastel, té, café, etc.

Cuando acabamos de comer, preparamos el cordero. Lo matamos y toda la familia está contenta. La madre y la abuela cogen el cordero y hacen la comida y almorzamos con la familia. Luego nos vamos de visita a ver al resto de la familia y amigos.

Lo pasamos súper bien en el día del "AïD".

Nayma Ben Amar, Nadia Boukhzar i Abdellatif Tafristan

Instrumental III. Tarda

La Navidad

Se acerca la Navidad, unas fechas muy importantes donde la familia se reúne y se celebran estas fiestas.

Por la calle se oyen villancicos y la gente se ve más contenta, en los balcones se ven las luces de colores o blancas y en muchas tiendas y portales vemos los árboles de navidad con sus adornos. El 25 de diciembre es como un día mágico. Debería ser así cada día. Se hace también notorio los que partieron y no están, pero en nuestros corazones reviven y se recuerdan igual como ellos nos enseñaron a juntarnos y a comer la típica sopa de "galets" y el turrón al acabar el día.

David Gutiérrez García

Instrumental III. Tarda

El dia de Halloween

El dia de Halloween és una festa en què tothom es disfressa. Les disfresses de són d tot tipus: pallassos, morts, personatges de pel·lícules, de sèries policiaques en les quals els assassins es disfressen. Això vol dir que pots disfressar-te d'allò que vulguis sempre intentant mostrar un aspect terrorífic.

També pots maquillar-te d'algun personatge que faci por. Aquí no és tradició, però a Estats Units, Anglaterra o Irlanda el dia de Halloween és una gran festa, Els nens van casa per casa demanant caramels tocant al timbre de les cases i dient "*trick or trate*". Segons qui obra la porta respon donant caramels o fent un ensurt.

M'agrada el dia de Halloween perquè on visc puc espantar a molts amics, i disfressar-me de personatges que m'agraden, també puc anar a demanar caramels i si no me'ndonen puc llençar-les ous.

Daniel Pérez

GES I Matí

Halloween Una fiesta que nos invade

Halloween es una fiesta de origen celta que principalmente es celebrada en Irlanda (Reino Unido). Es una fiesta totalmente ajena a nuestra cultura, pertenece al mundo anglosajón. No entiendo porque celebramos una fiesta tan lejana culturalmente, aunque cada vez menos, e ignoramos fiestas y celebraciones de nuestra cultura, por ejemplo apenas se celebra ya el Día de Todos los Santos y fiestas locales por ejemplo.

La celebración de Todos los Santos, que sería la versión española de Halloween, tiene otros símbolos, ritos y significados. El trato de la muerte, por ejemplo, y de los seres queridos que ya no están entre nosotros, es mucho más humano, afectivo y respetuoso que la fiesta de Halloween. Se mantiene una cierta relación familiar con los que ya no están entre nosotros. Nada que ver con el enfoque terrorífico de la fiesta anglosajona, la cual ha cobrado fuerza en muchos países, los niños visten disfraces y piden dulces puerta por puerta, lo que supone un gasto extra, otra manera de consumir más, y hemos añadido, casi sin quererlo otra fiesta más en nuestro país.

Esta fiesta representa un ejemplo más de complejo de inferioridad cultural que tenemos en España. Siempre pensamos que los demás son mejores y sus costumbres más valiosas que las nuestras.

También quiero recordar la trágica noticia en el pabellón Madrid Arena, ocurrida la madrugada del uno de noviembre de 2012, donde fallecieron 5 chicas durante una macrofiesta de Halloween celebrada bajo el incumplimiento de las normas de seguridad básicas del recinto, en lo que a aforo y seguridad se refiere. Con esto quiere decir que el descontrol de esta nueva fiesta ha provocado incluso víctimas mortales.

Los datos extraídos de una encuesta, realizada para este artículo en el colegio Escolàpies Sabadell, en los cursos de 3ESO y 4ESO, dicen que un 66,6% de los adolescentes celebran Halloween, mientras un 33,3% de ellos no celebra esta macabra fiesta.

En conclusión, creo que queda claro que no estoy de acuerdo con esta celebración, ya que es una nueva forma de consumo, que además deja patente una flagrante falta de identidad cultural.

Tamara Haro

GES II Matí

Consumismo puro y duro, Halloween

Todo el mundo conoce o ha oído hablar de la típica celebración estadounidense llamada Halloween. Hay muchas historias y artículos que hablan de este día tan celebrado en Estados Unidos. Pues bien, hoy en día nosotros los españoles nos unimos a esta fiesta y dejamos atrás las castañas y *panellets* típicos de nuestro día de la castañada.

Una vez más nos gana el consumismo, otro día más para que los ciudadanos desembolsen en artículos como decoración, disfraces, alimentación.. con el fin de ambientar e intentar parecer que aquella celebración tan llamativa se traslade aquí en España.

Hoy en día se promueve todo lo que contenga el significado "fiesta" ya que es un día más para que hayan más reuniones familiares o con los amigos, pero nos olvidamos que los que llevan más tiempo aquí que nosotros no lo entienden ni celebran.

Respeto el día de Halloween ya que contra el consumismo es difícil combatir pero no dejemos perder nuestras tradiciones de siempre, hay que mostrar un poco de empatía y consideración por aquellos que éste día AÚN no lo conocen.

María Navarro

GES II Matí

A continuación, pasaré a contar qué hacemos en mi familia para celebrar la castañada: Nos juntamos mi hija, mi nieta, mi consuegra, mi marido y mi yerno y hacemos los panellets, utilizando los siguientes ingredientes:

300 gr de almendras crudas
250 gr de azúcar
La piel de un limón
50 gr de moniato o patata
Una clara de huevo
50 gr de piñones
1 huevo

Hacemos la masa de los panellets, los decoramos y al horno 10 minutos. Asamos las castañas y nos juntamos toda la familia para comer.

Amparo del Bas Angulo

COMPETIC Inicial Matí

Silencio dentro de esta habitación...

Silencio dentro de esta habitación:
se siente el ruido lejano de vehículos en la autopista
y de niños jugando en la vereda.

Dentro de mi corazón se siente el latir de las penas,
alegrías y derrotas
con las cuales vi partir mi futuro lejos de ti.

Mis recuerdos de niña,
mis palabras de adolescente al responderte
ya no son nada más que un recuerdo que llevaré.

Alma y mente.

Hasta que encuentre a quién abrazar y con quien reír o
bien llorar
como antes lo hacía.

Sé que no estarás para mis momentos dichosos
pero estás presente en mi vida, cada día, a cada paso
que soy en el camino. El silencio de mi habitación
rodea de recuerdos y admiración de que madre mía
tú tienes un mejor día que yo

y que al anochecer vigilas mis sueños también desde tu partida.

De que así lo es, espero que mi silencio no sea tu hogar.
Atrás dejaré de lamentar y seguiré tu lucha aún más, mama.

Isabel María García Cano

Instrumental III. Tarda

Todas las flores de la ventana
 ven a ver a su nueva amiga, pero
 ella no imagina que hay un
 pequeño su refugio.

Todas las
 flores
 de la
 ventana
 ven a
 ver a
 su
 nueva
 amiga,
 pero
 ella
 no
 imagina
 que
 hay
 un
 pequeño
 su
 refugio.

Tamara Aguilar
 GES I Vespre

Mi nina

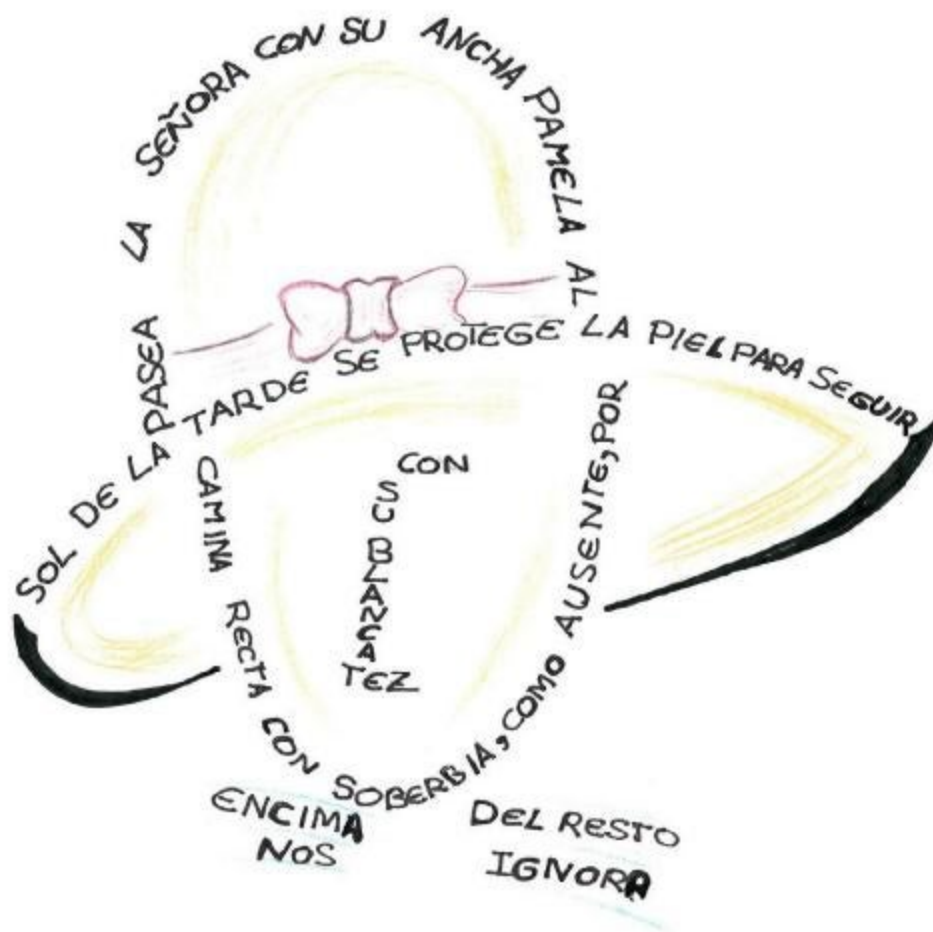
Simple y sencillo,
te quiero, y siempre
serás lo más grande
de mi corazón.

La luz
que brilla en mi oscura
y mental prisión,
tú, mi salvación
tú, mi oráculo en la perdición
te miro y todo dolor
se desvanece en un suspiro,
tú eres ... ¡¡¡mi vida!!!

Eres vida,
Eres mi única alegría de cada día,
La única que sin mí no sueña ni respira tranquila
por todo lo que pasamos y por quienes somos,
uno para el otro y nuestros besos.

Arnau Sánchez

GES I Tarda

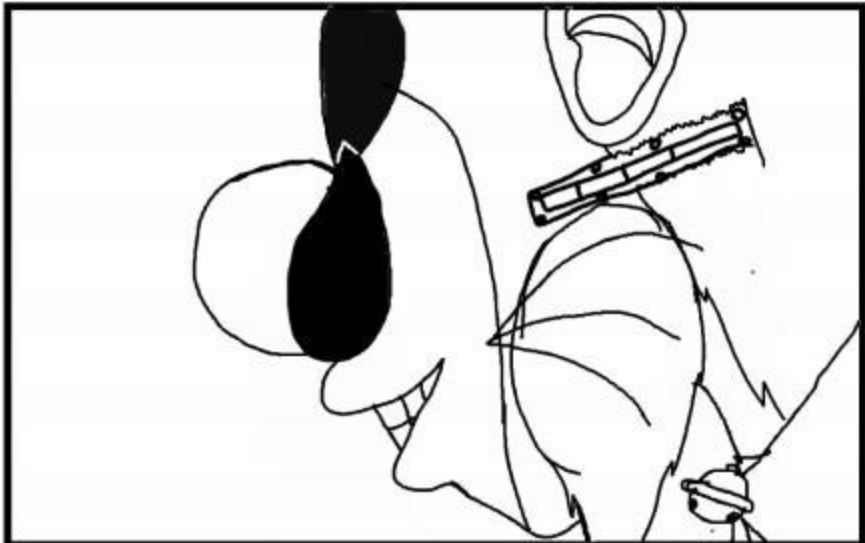

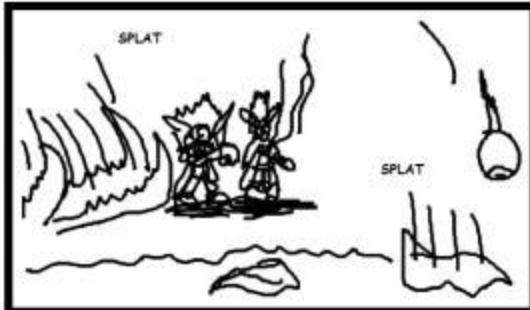
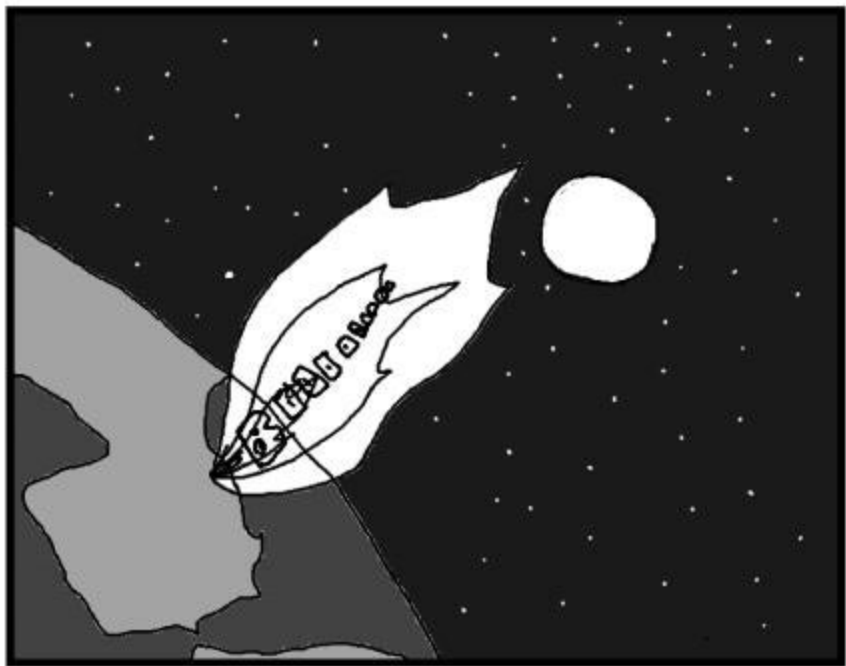
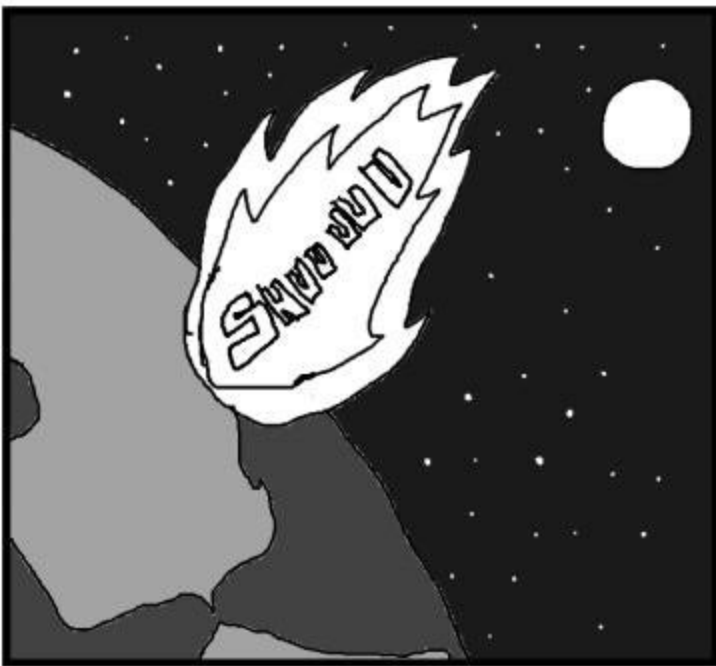
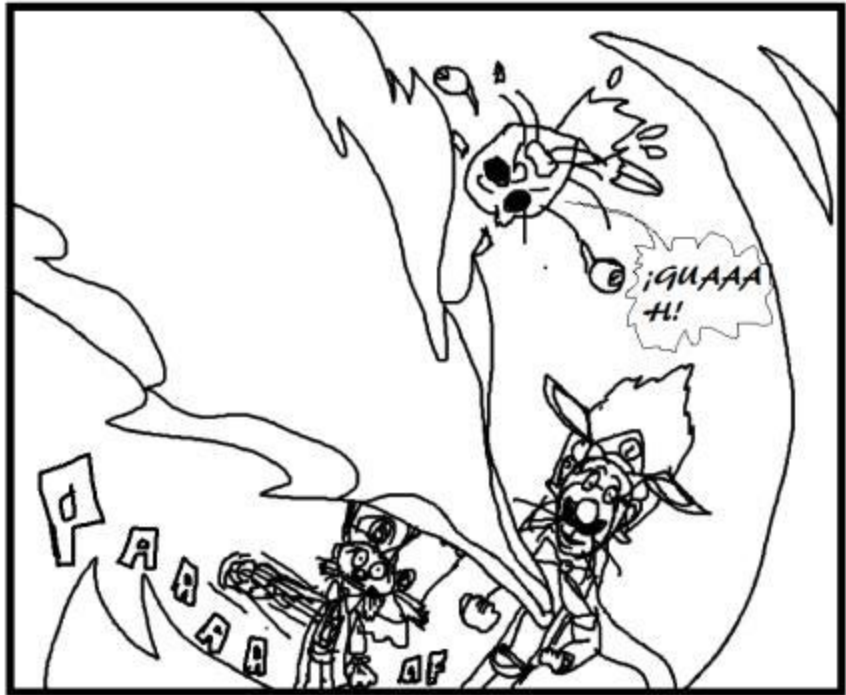
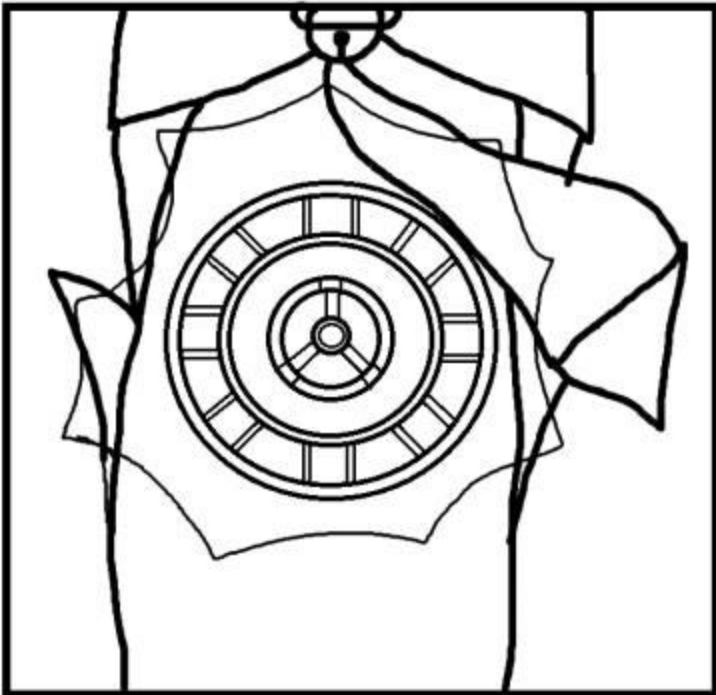
Miguel Angel Cousillas

GES I Vespre

LUIGIMAX NINTENDO INFINIT 1: LA SALVACIO

Alex Luigimax

Instrumental 3 Concòrdia

My favourite photos

One of my favourite photos is this. One of Macarella and Macarelleta coves in Menorca island..

I took the photo on my way from a cove to the other in the summer of 2014.

I love this place because I like the sea and the beach. For me, Menorca is a magic and wonderful place in the world. When I visited the island and these coves I feel relaxed, switched off and I'm feel good.

When I took the photo I was on holiday, and a dream came true.

I have the photo on my mobile phone, my laptop and my cloud with other photos of Menorca.

Ana Linares Lopez

Anglès 3 Matí

One of my favourite photos is this one of Florence Cathedral.

I took the photo in the summer of 2014 when I was on holiday with my family in Italy.

It's real name is the Cattedrale di Santa Maria dei Fiore. It's the main church in Florence. The cathedral complex is located in Piazza del Duomo and it's a major attraction to tourists visiting Tuscany.

I love this photo because it is incredible: I like the place and it reminds me of a lovely holiday.

I have the photo on my phone and on my computer with other photos of Italy.

Joaquín Rosado Farré

Anglès 3 Matí

One of my favourite photos is the Taj Mahal in India.

The Taj Mahal is a beautiful building in the city of Agra, India. It was built by Shah Jahan in 1631.

At the top of this picture is the sky and in the middle is the Taj Mahal building.

On the left and on the right, on both sides, are trees, and at the bottom of the photo there is water that reflects the Taj Mahal, made entirely of marble and jewels. This building is amazing!

Núria Fernández Baró

Anglès 3 matí

One of my favourite photos is this one of my first trip abroad.

I took the photo in the spring of 2003, when I was on holiday in India with my husband.

I remember the smell of spices and the colourfulness of the place, people, clothes.....

The photo is Taj Mahal, in Agra. This monument was designated as a UNESCO World Heritage SITE (in 1983)

The history of Taj Mahal is very romantic. When I used to look at the photo I thought that it was a common monument, but later I knew it was a mausoleum to a woman.

Antonia Valero Guardia

Anglès 3 Matí

One of my favorite photos is this one of my sisters and me. We took the photo in November 2013, when we were on holiday with my sisters.

We were at a place called Shahba's ruins. It's an important city because it was built by emperor Philip the Arab, who ruled The Roman Empire at that time. It has special characters that appeared in its black basalt stones which were used in all the historical sites buildings there. That's my way it's A very nice place. When we took this photo we were very happy and at that time we didn't think that one of us would be far away from that place.

I love this photo because it reminds me of beautiful memories from my country.

I have the photo on my phone and on my computer with other of that day and, of course, in my mind forever.

Rana Bou Saad

Anglès 3 Matí

Sota la palmera

¿ Cuántas veces han de decepcionarme para aprender la lección?, pues parece que bastantes ya que sigo picando.

En cuanto anunciaron el estreno de la versión cinematográfica de la última novela de Dan Brown, *Inferno*, tuve dos sentimientos diferentes, la cinéfila que hay en mí, dio botes de alegría ante la expectativa, pero mi parte lectora se entristeció bastante, ¿hasta qué punto maltratarían, recortarían y manipularían la novela para poder encajarla y convertirla en un producto al gusto hollywoodiense?

La respuesta fue: totalmente. De la entretenidísima novela sólo quedó el nombre (y dando gracias); prácticamente desde el principio los recortes y la falta de explicación de información relevante para entender el final de la novela clamaban el cielo; hacia la mitad de la película, cualquier esperanza de que la cinta se mantuviera fiel al asombroso final del libro, había quedado fulminada y sólo quedaba esperar a ver cómo los guionistas habían resuelto, muy previsiblemente y muy mediocrementemente, aunque eso sí, muy plagado de estallidos, luchas y asesinatos justicieros, el final de la historia.

Lo que sí hicieron muy bien fue mantener el nombre, *Inferno*, ya que al igual que en la novela, descendí al infierno de Dante y pasé por todo su purgatorio durante los ciento veinte minutos que duró, mi paraíso fue que se encendieran las luces y nos dejaran salir de allí.

Lola Egido Cruz

PACGS

